Stjernen.

T. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

„Stjernen" er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot $1.25 om Aaret, men sendes vel at mærke kun mod Forudsbetaling. 3 Uger efter Forfaldstiden stanses Forsendelsen og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Til Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen" et Aar for $5.00, eller blot $1.00 hver.

Folk, som ønsker at gjøre sig bekjendt med „Stjernen", vil paa Forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cents i Stamps, i 8 Uger. Bed Udløbet af denne Tid stanses Forsendelsen om ikke bestilt paany.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

Rejsende Agent: Chr. Michelsen fra Cheyenne, Wyo.

Ch. Robt. Christensen Greenwood, Cass Co., Nebr.
H. F. Hansen, Hampton, Nebr.
N. Jensen 56 Warren St., Bridgeport, Conn.
C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
Fotograf C. C. Smith, NorthHamhill, Ore.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.
Marius Ericksen, Easton, Fresno Co., California.
J. T. P. Smidt, Gozad, Nebr.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

I Mandags aabnedes den store Verdensudstilling i Chicago, og den varer i fem Maaneder. Den Række storartede festlige Begivenheder, som her vil foregaa, og de talrige Verdenskongresser, som skal afholdes, vil lægge Beslag paa Publikums Interesse som noget enestaaende i vor Slægts Historie. „Stjernen" vil under hele Udstillingstiden bringe sine Læsere interessante ugentlige Breve fra Udstillingen.

Bladet „Pacific Skandinav," der udkommer i San Francisco, gjør os velvillig opmærksom paa, at der i vor Anmeldelse af Bogen „Signe og Hermod," der fremkom i No. 15 af „Stjernen", var sejlagtig angivet, at Bogen var forfattet af Jonas Lie, hvorimod det skulde være John Lie, en mindre bekjendt Literat end hans mere berømte Navnefætter. Vi indrømme Skrivefejlen og takker „P. S." for den udviste Interesse i vor Velfærd.

Den af Kongressen i Ogden stillede Opfordring til de forskjellige Jernbanekompagnier om at sætte Billetpriserne paa en rimelig Basis og derved yde Massen af Befolkningen vesten for Mississippi en Anledning til at besøge Verdensudstillingen, udtaler et alment Ønske; men hvorvidt de Herrer Jernbanebestyrere vil tage noget Hensyn til denne beskedne Bøn — det bliver jo et andet Spørgsmaal. Det er nu en Gang sikkert, at mange Folk i Vesten, som havde betænkt at reise ned til Chicago, holder sig hjemme, hvis ikke billigere Billetpriser tilbydes end Tilfældet nu er, og Udstillingen vil saa vidt lide derunder. Og vi tror at Banernes snarere taber end vinde ved at stille sig saa egennyttigt og upatriotiske. Inden den halve Udstillingstid er forbi vil de maaske til sin Skuffelse opdage, at det vår en gal Beregning, de lagde, da de mente, at de vilde faa al den Trafik, de kan besørge, lige meget, hvorledes de stillede Priserne. Den offenlige Stemning vil sikkert stille sig paa Kant imod Taksier, der under Omstændighederne maa anses som ublue. Alle Jernbaner kan taale en billigere Billetpris end 20 pCts. Nedsættelse paa gjængse Priser.

Den amerikanske Nationalist, Pastor Edward Everett Hale, har mange gode Indfald; men hans sidste splinternye Tanke anbefaler sig ikke til vort gode Omdømme. Han foreslaar nemlig Oprettelsen af en national Avis, et Blad som skal være Regjeringens officielle Organ, hvorigjennem Regjeringsembedsmændene fremsætter sine Meninger.

Mærkværdigt er det i Sandhed, at en Nationalist skulde være inde for at forøge Regjeringens Magt hundredefoldigt. Dersom Hale har indtaget de Landes Regjeringer, som har et officielt Organ, maatte han vist indrømme, at denne hans Plan til Reformation af Pressen og Forøgelse af dens Indflydelse er meget ilde fattet. Bort eget Danmark har jo sin „Berlingske Tidende," der aldrig tør tale andet end forældede dynastiske Ideer. Tyskland har flere saadanne Aviser, og de er bange for at nøtale en ærlig Tanke. I Rusland er hele Pressen i Regjeringens Sold, og den er saa magtesløs overfor Tyranniet, som den usleste Slave i Siberien er. Men det mærkeligste Regjeringsorgan, der eksisterer, findes paa Cuba. Ikke alene modtager det et stort Salær af Statskassen aarligt, men det er formelig bleven en arvelig Anstalt, og Sønnen følger Faderen i Redaktionen saa regelmæssigt som i et Hertugdømme. Denne Avis paatrykker enhver offenlig og privat Affære netop den Farve, som taler mest til Regjeringens Ros. Desuden undgaar den Offenliggjørelsen af mange vigtige Begivenheder, fordi Sandheden vilde skade Regjeringen.

Nej, lad os fri for „officielle" Aviser!

Asiaternes Mening om os.

Undertiden kan det være rart nok at vide, hvorledes man tager sig ud gjennem andre Folks Briller. Japaneserne anses for at være Østerlandenes højtsiviliserede Folk. Det er derfor ikke helt ligegyldigt for os, hvorledes vi som et Folk ser ud ovre fra deres Kyster. En japanesisk Professor i politisk Økonomi rammer Sømmet nøjagtigt paa Hovedet, idet han skriver følgende mærkelige Ord om den amerikanske Republik.

„Et Regjeringssystem, der er baseret paa det Princip, at Religionen skal tjene den menneskelige Overjerrighed, stemmer naturligvis overens med det egenkjærlige Individs Ønsker; og saadanne Teorier, som indesluttes i den nyere Tids Friheds- og Lighedsformular, tilintetgjør bestaaende Samfundsforhold, forhaaner Anstændigheden og det Passende. Da fuldstændig Lighed og fuldstændig Frihed er uopnaaelig, har man ment at oprette faste Grænser for Rettighed og Pligt. Men da enhver især søger at nyde saa mange Rettigheder og være bebyrdet med saa faa Pligter som muligt, bliver Resultatet endeløse Trætter og Lovstridigheder. Ligheds- og Friheds-Principerne kan opnaa at forandre Nationernes Sammensætning, at fuldkaste den sociale Rangs lovmæssige Distinktioner, at reducere alle Mennesker til et nominelt Niveau; men ingen Sinde kan de gjennemføre en ligelig Velstands- og Ejendoms-Fordeling. Se en Gang Amerika! Klart er det, at dersom Menneskenes fælles Rettigheder og Samfundsstatus skal være afhængig af deres Formuesomstændigheder, da maa Folkets Flertal, som ingen Formue besidder, gaa Glip af sine Rettigheder, hvorimod det velhavende Mindretal vil hævde sine Rettigheder og med Samfundets Sanktion udpine undertrykkende Skatter af de fattige, neddysende Humanitetens og Godgjørenhedens Stemme."

Ja det var en Mand fra den gamle Verden, her talte; og enøskjønt han er hildet i den gamle Tro om Monarkiets Helligbed, maa man desuagtet indrømme, at det er nogle drøje Sandheder, han fremkommer med. Amerikanerne har været saa begejstrede over sine Institutioner, at de rent har overset den Sandhed, at deres politiske System er den bedste Trappegang for den personlige Egennytte, der vel kan kunkes. Men deres umaadelige Graadighed har faaet sin Irettesættelse ved den voldsomme Protest imod bestaaende Tilstande, som finder Udtryk igjennem Folkepartibevægelsen, og som ikke har været saa resultatløst, som deres politiske Nederlag leder de tankeløse til at tro.

Vor amerikanske Civilisation, ung, uvidende og energisk som den er, maa og og vil storme fremad, indtil den naar enten Ruinens Afgrund eller Triumfens Højdepunkt. Skal sidstnævnte Maal naas maa der en Hjerteforandring til, en Igjenfødelse af Slægten.

Se, det er Knuden.

Alle „Stjernen"s Læsere ved formodentlig, at Regjeringen har været i en finansiel Knibe de sidste seks Maaneder. Det har næppe været Onkel Sam mulig med al sin Behændighed at røre sine Ben saa hurtig i Dansen som de europæiske Pengejøder har spillet. Med andre Ord: de europæiske Kapitalister, der faktisk kontrollerer vort Lands Finanser, har fordret sit Tilgodehavende stærkere end vor Regjering har kunnet skaffet Guldet til Veje. Dette ved de fleste, eller burde i hvert Fald vide det. Men der er en Hemmelighed, som vist ikke kjendes af mange, og det er den Operation, hvor ved Europa har faaet et saa farligt Greb paa vore Finanser og kan faa Onkel Sam til at danse Jig naar som helst det finder for godt.

For at forstaaeliggjøre dette, bliver det nødvendigt først at forklare hvorledes det i vor Tid gaar til at forme store Syndikater og Forretningskombinationer med uhyre Kapitalisation. En Flok amerikanske Spekulanter, Gavtyve og Eventyrere bliver enige om en Plan, enten det nu er Anlæggelsen af en Bane, Fabriker eller det er Opslugelsen af en Industrigren — lige meget hvad. Det gjælder om en nødig Kapital. Men disse Fyre har ikke selv megen Kapital, men desto større er deres Frækhed. De organiserer med en „indbetalt" Kapital paa $5,000,000. Der bliver maaske kun indbetalt $500,000 i Kontant, og herfor udstedes en million Dollars i „preferred" Aktier, det vil sige Aktier med Forret; disse bærer en høj Rente. For hver 50 Cts., som saaledes indbetales i Kontant udstedes $1.00 i Aktier. De øvrige fire Millioner deles imellem Geschæftmagerne. Dernæst rejser de over til England og laaner $3,000,000, hvorfor de udsteder Bonds med første Prioritet paa Aktierne. Disse Bonds trækker en lav Rente betalbar i Guld. Disse tre millioner Dollars faas naturligvis ikke efter 100 Cts. paa Dollaren, men man maa indrømme England en høj Diskonto. Bonds'ene er stillet paa lang Tid, som oftest 30, og undertiden 50 Aar. Paa denne Maade faar de amerikanske Spekulanter den nødvendige Kapital til Forretningsdriften.

Saa ofte er den ovenfor beskrevne Operation bleven gjentaget, at de Renter paa Bonds, som vi skylder europæiske Kapitalister, beløber sig til over $100,000,000 aarligt. De Amerikanere, som skal betale disse Renter, har forpligtet sig til at betale med Guld. Denne „pungen ud" med Guld er ikke det bare Løjer for den finansielle Geschæftmager, og derfor skubber han Onkel Sam ud i Fedtfadet.

Dette foregaar saaledes: Først sender han alt det Guld, han kan skrabe sammen, til Udlandet. Dette bevirker trange Tider og Priserne trykkes paa enhver Ting saaledes at hver Dollars Kjøbeevne forøges. Han benytter denne Lejlighed til at opkjøbe Ejendom og Produkter for mindre Pris end Produktionen kostede. Han fortsætter Udskibningen af Guld og sætter vort infame Pengevæsens Pressefskruer lidt haardere i Haab om at tvinge Regjeringen til at udstede Bonds og sælge dem udenlands; thi da vil han kjøbe dem, og Regjeringen vil blive tvungen til at betale Retur-Fragten paa det Guld, han udsendte i denne nederdrægtige Hensigt.

Hele Ulykken stammer fra vort Pengeomløbs Ubøjelighed og Ubehændighed. De eneste Botemiddel herfor er et bøjeligt Pengesystem, og den eneste Betingelse for et bøjeligt Pengesystem er den af Farmerallianfen foreslaaede Metode.

Indsættelsen af en ny Loge

af Dansk Brodersamfund i St. Paul.

Det gaar Slag i Slag med Oprettelsen af og Indstiftelsen af nye Afdelinger af Dansk Brodersamfund. Den store Tanke om Broderskab griber mægtigt om sig i de danske Hjerter, og Virkningen er en eksempelløs Vækst af Dansk Brodersamfund.

Den nye Loge i St. Paul, Nebr., indsattes Lørdag Aften, den 29de April. Selve Indsættelsen foretoges af Peter Ebbeson fra „Danas-Minde" Loge No. 54, som af Samfundets Overpræsident var bleven befuldmægtiget til at udføre dette Hverv, med velvillig Assistanse af Brødrene P. S. Petersen, H. C. Rasmussen, C. P. Sørensen, A. A. Jensen og J. Sørensen af „Danas-Minde" Loge. Højtidelighederne foregik i Enevoldsens ny smukke Hall, efter alle nødvendige preliminære Skridt var foretaget. Takket være den Interesse og Opmærksomhed, hvormed saa vel ny som gamle Brødre omfattede Opgaven, foregik Indsættelses-Ceremonierne paa en smuk, udtryksfuld og værdig Maade, og Broderfølelsens Tone kom til sin gode Ret hos de forsamlede Landsmænd.

Den tidligere valgte og nu indsatte Bestyrelse er følgende:

Ex Præsident:	R. P. Petersen,
Præsident:	E. Enevoldsen,
Vice-Præsident:	H. Hansen,
Sekretær:	N. P. Hansen,
Kasserer:	T. Hermansen,
Fører:	A. D. Andersen,
Indre Vagt:	Hans Nielsen,
Ydre Vagt:	L. P. Christensen,
Tillidsformand:	Jacob Frandsen,
Tillidsmænd:	J. A. Carlson, Peter Petersen,

Et af Glanspunkterne i den smukke Fest var den elegante Supper, som Brødrene af den ny Loge havde beredt de besøgende Brødre. Det var et kjærkomment Bidrag til en vellykket Aften, og de gode Retter, der dækkede Bordet, vederfores fuld Retfærdighed.

Efter Indsættelsen overlodes Logen til den nys indsatte Bestyrelse for at kunne arbejde under egne Auspicier. Ved det paafølgende Forhandlingsmøde blev vedtaget, at den ny Loge skulde til Minde om en af Danmarks største Helte og helhjertede Mænd bære Navnet „Niels Ebbesens Loge". Mødeaftenerne blev fastsat til den 3dje Fredag i hver Maaned.

Paa de besøgende Brødres Vegne fremsendes her en hjertelig Tak til Brødrene af „Niels Ebbesens Loge" for den udviste Opofrelse ved at forherlige Festen paa en saa smuk og værdig Maade. Maatte de to Nabologer ret ofte nyde saadanne Sammenkomster til fælles Glæde og Sammenknytning!

„Niels Ebbesens Loge" tiltræder sin Virksomhed med et godt Medlemsantal og gode Udsigter for yderligere Tilslutning og Fremgang.

Følgende Beslutning blev før det vellykkede Mødes Afslutning indbragt af Broder Paul Anderson og blev enstemmig vedtagen:

Begrundet paa, den hjertelige Interesse og Deltagelse, som de ledende Brødre af Broderlogen af Dansk Brodersamfund i Dannebrog stedse har vist overfor vore Bestræbelser for Dannelsen af en Loge her i St. Paul, for en fastere Sammenknytning af de broderlige Baand, som stedse burde binde os som Danske sammen, til et uopløseligt Broderskab — saavelsom ved deres Nærværelse her i Aften — for at række os en saa haardt tiltrængt Haandsrækning ved vor Loges Indstiftelse; — samt endvidere — begrundet paa de vedholdende Bestræbelser, for at fremme Opnaaelsen af vore Ønsker, som Broder Peter Ebbeson af Dannebrog har udvist ved saa kraftigt at tage fat paa Sagen, paa en Tid, da vi her i St. Paul betragtede vore Bestræbelser for strandede og vor Ansøgning lagt paa Hylden ved Hovedbestyrelsen, samt hans velkomne Hjælp her i Aften som Indstifter af vor Loge være det

Besluttet:

At samtlige Brødre af Niels Ebbesens Loge af St. Paul, Nebraska, ved en staaende Afstemning tilkjendegiver deres Taknemmelighed og Erkjendtlighed til Broder Ebbeson, og de øvrige Brødre fra Dannebrog, for deres Deltagelse og Hjælp — forenende dermed Ønsket at Brødrene fra St. Paul og Dannebrog i Fremtiden ofte maa møde sammen under Broderskabets Baand, i Selskabelighed og til gjensidig Fornøjelse.

Besluttet:

At Sekretæren af Niels Ebbesens Loge, St. Paul, Nebraska, indfører disse Beslutninger i Logens Forhandlingsprotokol, samt at et Kopi af samme bliver sendt til Redaktionen af „Stjernen" og ligeledes til Broder Neble af „Den Danske Pioner", Omaha, Nebraska, for Bekjendtgjørelse i deres respektive Aviser.

Enstemmig vedtaget.

Verdensudstillingens Aabning.

300,000 Mennesker overværer Festlighederne.

Cleveland trykker den elektriske Knap, som gyder Lis i det kolossale Kompleks.

Det var et enestaaende Øjeblik i Slutningen af det nittende Aarhundrede, da Præsident Cleveland i Mandags trykkede den elektriske Knap i Administrations-Bygningen. Hvilken fortryllende Forandring! Hele det vældige Udstillingskompleks blev i et Nu levende. I samme Øjeblik begyndte de mange tusinde Hjul i Fabrikanternes Bygning at snurre; draperede Statuer som om berørte af en magisk Kraft kastede sine Slør og aabenbarede for Verden de sidste atten Maaneders kunstneriske Arbejder; de store Springvande kastede en Vandstraale 70 Fod i Vejret, og højt oppe over Tilskuernes Hoveder adskiltes to Flag og blottede to forgyldte Modeller af de Skibe, som Kolumbus sejlede til Amerika i. Samtidig udfoldede 1000 Flag af alle Nationaliteter og Farver sig. Det hele foregik som et Trylleri, uden Hjælp af Menneskehænder andet end Præsident Clevelands brede Tommel, der trykkede den gyldne Knap. Det fuldkomne Arrangement var en stor Triumf for den moderne Videnskab.

Hele den foregaaende Dag havde Chicago-Borgerne bedt om godt Vejr; man havde jo i flere Uger næppe havt et Smil fra Solens Ansigt. Ogsaa om Mandags Morgen hang Skyerne skumle og truende, og Flagene og Vimpelstadsen i Byen hængte slap og vaad som en Karklud. Den storartede Festparade formede sig ved Nitiden foran Hotel Lexington og bevægede sig ud til Jackson Park i følgende Orden:

South Parks beredne Politi.
Beredent Bypoliti.
Kompagni B, og Kompagni K, 7de For. Staters Kavalleri.
Chicagos Husarer og Trop A af Illinois' Nationalgarde.
Første fem Vogne.
Kommissærerne og Eskorte.
Sjette Vogn.
Generaldirektøren og Anlægsdirektøren.
Syvende Vogn.
For. Staters Præsident, Præsidenten for den kolumbianske Verdensudstilling og Præsidenten for Kommissionen.
Ottende Vogn.
For. Staters Vicepræsident, Udstillingens Ex Præsident Gage og Ex Præs. Baker.
Niende.
Statssekretær Gresham og Eskorte.
Tiende.
Finansministeren med Eskorte.
Ellevte.
Marineministeren og Eskorte og 6 andre Karether bærende de øvrige Ministre, Hertugen af Veragua, Udstillingens Vice-Præsidenter, Mrs. Potter Palmer og adskillige europæiske Adelsstørrelser.

Kl. 11 ankom Optoget til Udstillingspladsen, hvor ca. 300,000 Mennesker hilsede det. For. Staters Repræsentanthus' blinde Kapellan fremsagde Bøn. „Profetien," et i Anledningen forfattet smukt Digt, deklameredes af en ung Dame. Dernæst talte Generaldirektør Davis og Præsident Cleveland.

Efter den store Aabningsfest, blev Kvindens Afdeling aabnet med en Tale af Mrs. Potter Palmer, hvorefter hun drev det gyldne Søm.

Santiago, Minn. 20. April, 1893.

Hr. Redaktør!

Vil De være saa god at optage nedenstaaende Spørgsmaal til Hr. Pastor Strandskov. Det er forresten uden Forskjel for mit Vedkommende, hvem der svarer; men da Hr. Strandskov skriver i „Stjernen", ligger det nærmest for at rette Spørgsmaal til ham.

Ved Slutningen af Konfirmationsforberedelsen sagde vor Præst til os, at dersom der var noget, som vi ikke havde forstaaet, da ønskede han at vi vilde spørge ham derom; men i den Alder er man jo baade bange og undselig for en Præst, og nu er han for længe siden død, saa jeg ikke kan spørge ham.

1.) Han lærte os, at det Barn som ikke er døbt, har ikke annammet den Helligaand; at den Helligaand ikke virker paa et saadant Barn eller Menneske og at uden den Helligaands Paavirkning er det umuligt at komme til at tro paa Gud, og at Troen er en Betingelse for at blive døbt, som man jo ogsaa ser, naar Daabshandlingen foregaar. I dette har jeg aldrig set nogen Harmoni og hvad skal jeg da tro i den Retning?

2.) Til at bevise Barnedaabens Rigtighed og Nødvendighed brugte han det Skriftsted: „uden nogen bliver født paany af Vand og Aand, kan han ikke indkomme i Guds Rige." Men han anerkjendte ogsaa Anmærkningen i Paragraf 4, syvende Kapitel, i Balles Lærebog, som siger: „De Børn, som hendø uden Daab, komme alligevel til Guds Rige." Hvilket skal jeg tro?

3.) Han sagde ogsaa at vi helligholde Skjærtorsdag til Erindring om, at Jesus indstiftede den hellige Nadvere, Langfredag til Erindring om hans Lidelse og Død og Paaske til Erindring om hans Opstandelse; men i Matth. 12. 40 staar der: „Thi ligesom Jonas var tre Dage og tre Nætter i Fiskens Bug, saa skal og Menneskens Søn (Jesus) være tre Dage og tre Nætter i Jordens Skjød." Vil De være saa god at nævne mig de tre Nætter.

Ærbødigst,
Anders Rasmussen.

Skandinaver i Amerika.

* Den hervikske Bronsestatue af den store Opfinder, Kapt. John Ericsson, afsløredes forrige Onsdags i Battery Park, N. Y., med ligefremme men smukke Ceremonier. Statuen var skjænket til Byen af de svenske Borgere. En halv Time forinden de svenske Foreninger samledes paa Stedet dampede den dobbelttaarnede Monitor „Miantonomah" hen til Battery. Festlighederne indledes med Afsyngelsen af „Columbia" ved de forsamlede svenske Sangere, hvorefter Past. Krotell holdt Bøn. Mr. Ashley Cole oplæste den Byraadsvedtægt, som bevilger Statuens Opførelse, og forestillede derpaa for Forsamlingen Miss Esselinde Andersen, den unge Dame, som skulde fjerne Sløret. Miss Andersen greb det Toug, som var fastgjort til den flagsmykkede Statue, og med et hastigt Ryk faldt Flagene til Side og blev trukne ned, og den store Opfinders Figur kom til Skue. Samtidig med det mægtige Kor af Hurraraab, der steg fra Forsamlingen, dundrede det store Kanonsalut ude fra Monitoren. Under Kanonsalutene præsenterede den foran Statuen plaserede svenske Garde Baaben; Orkestret spillede „Hail to the Chief of the North," og straks efter den svenske Sang „Horos Svea." Overbiskop Church, Fmd. i Legislaturens Kommission for Ericsson-Statuen, holdt Indvielsestalen og henvendte til den store Opfindersiægten vil aldrig fornægte John Ericssons Krav paa et Minde som en af Manhattans største Sønner. De Tjenester han ydede sit Land og Menneskeheden var af saadan Beskaffenhed, at de krævede og modtog det almenes Paaskjønnelse i en Grad, sjælden bleven noget Menneske til Del. I levende Live vandt han Verdens Bifald, og efter hans Død forenede Amerika og Sverig sig i at give ham en Begravelse saa ærefuld, at den savner et Sidestykke i vor Historie."

* Den norske Maler Otto Sinding ankom med „Hekla" og gik straks videre til Chicago, hvor han er valgt som international Jurymedlem af „The Comittee on Art."

* Charley Olson, en Fisker i Nærheden af Racine, Wis., har if. „Normanmen" forladt Stedet for i en Roobaad, 14 Fod lang og 11 Tommer dyb, at begive sig Vandvejen til Chicago.

* Trillinger af ulig Farve. Frida Sjøblom, en svensk Pige i en liden Illinois-By, giftede sig for et Aars Tid siden med en Neger. For nogle Dage siden nedkom hun med Trillinger, af hvilke to er sorte og den 3dje hvid.

* Paagreben i Sverig. Peter A. Dyrude, der var Kasserer i Spring Valley, Rock County, Wis., forduftede den 1. Marts sidstleden med $1,851, tilhørende Townet. Han havde ogsaa taget Penge fra andre Hold, saa han ialt kom afsted med ca. $3,000. Ifølge et Telegram af den 14de April fra W. W. Thomas, de Forenede Staters Gesandt til Sverig, er Dyrude bleven paagreben i Stockholm.

* Mons Steen; en ikke ubekjendt Gartnerskikkelse i Sioux Falls, har i det sidste vist ubedragelige Tegn paa Vanvid og efter hvad vi lærte af nogle Samtaler med ham, synes religiøse Skrupler at ligge bagved Sindsforvirringen. Tilsidst blev han voldsom og skræmte Folk om Aftenen. En vakker Dag anfaldt han Prof. Mikkelsens Hus, slog flere Ruder ind og rev sine Hænder aldeles i Stykker. Saa blev han sat fast, viste sig forresten meget ustyrlig i Fængslet og bøjede Jernstængerne i Cellevinduet som Bidjer. Af og til fandt han paa at klæde sig af, idet han mente, at Djævelen kunde gjøre faa Tøjer, men ikke Legeme og Sjæl. Stakkels Steen sendtes i Forgaars til Asylet i Yankton, hvor han for Resten tidligere, saa vidt vides for 8 Aar siden, tilbragte et Par Maaneder, men snart nøskreves som helbredet.

(„Syd.-Dak. Ekko".)

* I den danske evangelisk-lutherske Kirke ved Hampton, Nebr., har de faaet en særdeles smuk Døbefont, som er givet til Kirken af den danske Kvinde-Forening samme Sted. Tillige har Menigheden anskaffet sig et stort smukt Orgel, som lader sine Toner høre om Søndagen i smuk Harmoni med Sangen. Mrs. N. Petersen udfører Musiken for Søndagsskolen, som afholdes hver Søndag Kl. 12. X.

* Lørdags Eftermiddags udbrød Ild løs i den ene Afdeling af Mr. Andersen & Co.s Wholesale-Forretning i St. Paul Nebr. Heldigvis blev Ilden straks opdaget og Brandvæsnet indfandt sig hurtigt og forhindrede hvad der let kunde have bleven en meget odelæggende Brand. Skaden, der ansættes til $500, er dækket ved Assurance.

* Den 52aarige Enke, Mrs. Mary Jensen i Seattle, Wash., blev i Lørdags myrdet af N. Sanborn, en 20aarig Tjenestekarl, som havde været i hendes Tjeneste i flere Aar. Sanborn havde frit til Mrs. Jensen, og da han fik Afslag, skjød han først hende og derpaa sig selv.

* Fra Santiago, Minn., skrives til „Stj." 20. April: „Vi har den største Snestorm, som vi har havt denne Vinter; den har nu været i 36 Timer, og det sneer stærkt endnu. Jorden var bar, og Saaningen havde begyndt; men nu har vi 16 Tom. Sne.

Bronkitis.

Ballards Horehound Sirup er en absolut Kur for Bronkitis og alle Struber- og Lungesygdomme. Hjælper straks og kurerer den værste Høste. Er et garanteret Middel. Det sælges af Sjøholm. [2.

I lang Tid led jeg af Ufordøjelighed; alle de prøvede Midler skaffede mig ingen Lindring, indtil jeg tilsidst forsøgte Dr. August Königs Hamborger-Dråber, og i Løbet af kort Tid var jeg fuldstændigt helbredet." Christian Leyhe, 2016 Orleans St., Baltimore Md.